

Sy-li spěwaš,
Pilnje džěłaš,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnj
Prez spar měrnj
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědny dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoćń ty.

Z njebies mana
Njeh ći khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će!

F.

↳ Sserbske njedželske łopjeno. ↳

Wudawa ŝo kóždy ŝobotu w Smolerjez knihicziŝczěrni w Budyŝchinje a je tam ŝa ŝchwórtlětnu pŝchedpłatu 40 pj. dostacž.

13. njedžela po ŝwjatej Trojizy.

Łej. 16, 9c — 10a.

„Twoje žně a ŝralnych płodow domkhowanje je ŝrudny kherluŝch nadpadnył, ŝo je radoŝć a wjeŝele na polu pŝcheŝtało!“ tuto ŝłowo móžesche pŝched dwěmaj lětomaj hižom tekŝt žnjoweho ŝwjedženja bycz. ŝrudny kherluŝch bė nadpadnył tehdy naŝche žně a ŝralnych płodow domkhowanje: wójniŝka truba jón ŝanoŝchowaŝche a pŝchemodžeŝche, a radoŝć a wjeŝele na polu bė pŝcheŝtało! — Tuto ŝłowo móžesche pŝched lětom hižom tekŝt žnjoweho ŝwjedženja bycz; pŝchetož tamny ŝrudny kherluŝch kłinczeŝche hiŝcze dale, a taŝ ŝaŝo pŝcheŝ naŝche žně a ŝralnych płodow domkhowanje, pŝchemodžany wot wójniŝkeje trubny! — „Twoje žně a ŝralnych płodow domkhowanje je ŝrudny kherluŝch nadpadnył, ŝo je radoŝć a wjeŝele na polu pŝcheŝtało je!“ tuto ŝłowo je džęńŝa naŝch tekŝt na žnjowym džaknym ŝwjedženju; pŝchetož tamny ŝrudny kherluŝch hiŝcze pŝchezo dollinczał njeje, wón hiŝcze pŝchezo dale kłinczi a wjeŝele a radoŝć na polu pŝchezo hiŝcze njeje! Haj, na tym niž doŝć! Ğłunje na naŝchich žnjach ŝatrubi ta wójniŝka truba ŝ nowej mozu, a tón ŝrudny kherluŝch kłinczi ŝylniŝcho a ŝylniŝcho pŝcheŝ naŝche žně a domkhowanje! Haj, ŝchto wė, hač wón runje džęńŝa ŝo ŝ nowej mozu ŝaŝo njeŝaŝbėhnje pŝcheŝ to, ŝo hiŝcze jedny njeŝcheczel pŝchecziwo nam ŝo poŝbėhnje, mjenuižy ŝ temu džewjatemu a džęŝatemu tón jednaty: Ğrihiŝka! ŝrudny kherluŝch je naŝche žně a domkhowanje nadpadnył a kłinczi woŝebje džęńŝa na žnjowym džaknym ŝwjedženju bolosťnje pŝcheŝ naŝche wutrobny a domy, hdyž ŝaŝo młodži

a ŝtari do pola cžahnu, tam, hdyž młodži a ŝtari ŝo hižom w horžym wojowanju bėdža, tam, hdyž tež žně a domkhowanje, tam, hdyž ŝmjercž žněje cžłowŝke žiwjenja, tam, hdyž ta krawna zuŝa ŝemja domkhowa, ŝchtož wot ŝemje wŝate bu, tam, hdyž ŝo domkhowa do njebieskich bróžnjow, ŝchtož ŝ nich prjedy wuŝywane bu.

„Twoje žně a ŝralnych płodow domkhowanje je ŝrudny kherluŝch nadpadnył, ŝo je radoŝć a wjeŝele na polu pŝcheŝtało“, to je a to dyrbi tekŝt naŝcheje domkhowantki džęńŝa bycz! Pŝchetož my wėmy a my dyrbimy wjedžecž, wulžy kaž mali, ŝo tón cžak taŝ kħutny kaž džęńŝa hiŝcze ženje njebė, ŝo ta wójna taŝ krawna kaž džęńŝa hiŝcze ženje njebė, ŝo tón njeŝcheczel taŝ ŝylny kaž džęńŝa hiŝcze ženje njebė, ŝo tón ŝtrach taŝ wulki kaž džęńŝa hiŝcze ženje njebė! To wjedžo, to ŝacžuwajo, dyrbimy ŝwjeczič ŝwoju domkhowantku! A my dyrbimy ŝwjeczič ŝwoju domkhowantku džęńŝa, wjedžo a ŝacžuwajo wŝchitžy, wulžy kaž mali, ŝtari kaž młodži, ŝo džęńŝa naŝcha ŝylnoŝć dyrbi hiŝcze wjetŝcha bycz hač dotal, ŝo džęńŝa tež hiŝcze naŝcha wėra ŝylniŝcha bycz dyrbi hač dotal, ŝo džęńŝa naŝcha luboŝć hiŝcze miliŝcha bycz dyrbi hač dotal, ŝo džęńŝa naŝcha woporniwosć hiŝcze darniwŝcha bycz dyrbi hač dotal, džęńŝa, hdyž naŝche žně a ŝralnych płodow domkhowanje je nadpadnył tón taŝ ŝrudny kherluŝch, džęńŝa, hdyž radoŝć a wjeŝele je na polu pŝcheŝtało.

A tola!? Pŝŝchenny naŝch žnjowy džakny ŝwjedžen ŝ wėnzami!?) Haj, runje tute wėnzny, wone přėduja

*) W Božim domje wiŝaja wėnzny, wėnowane wot džala a luboŝće domjazeje woŝadny.

wšchëm, wone prëduja pšchede wšchëm tym, kotřiz ani s wuřchomaj czëla, ani s wuřchomaj wutroby njeřłyscha tón řrudny řhërluřch, kotřiz je nařche žně a domřhowanje nadpadnył, pšches woczı do wutroby nuts, so je tu tón řrudny řhërluřch nařche žně a domřhowanje nadpadnył. Haj, tute wënzny: žnjowe wënzny!

Nařche žnjowe wënzny řmjertne wënzny!
Přchetož řrudny řhërluřch je nadpadnył
nařche žně a domřhowanje!

1. Tola pař a tola: wopruijmy dźař!
2. Tola pař a tola: přchihotuijmy nowu rolu, wuřywajmy nowe řymjo!

Řnježe, ty pař pomhaj! Řnježe, ty dař, so by řo wřchıtto derje radźıto. Ğamjeń.

Nařche žnjowe wënzny řmjertne wënzny! Přchetož řrudny řhërluřch je nadpadnył nařche žně a domřhowanje!

Ta řmjercz je kořu wřala a je prjecz žnjala. Šchtož řemja bë, to ř semi bu, řchtož s njebjja bë, řařo w njebjju je! Duž řmjertne wënzny nařche žnjowe wënzny! — A to tehodla, dofelz nětko řwët žněje, řchtož je wuřywał, dofelz nětko řwët, niz jeno nařchi njeřřcheczëljjo, ně, dofelz nětko nařch lud řobu žněje, řchtož je řobu wuřywał! Rař praji tola to bibliske řłowo?! „Šchtož na řwoje czëlo žněje, tón budže wot czëla řkaženje žnjecz.“ Nětkle žněje řwët a s nim tež nařch lud wot czëla řkaženje. Tež nařch lud! To řpõřnawajmy a to wuřnawajmy my ře řwojim ludom dženřa, hdyž řwõj žnjowy řwjedžen řwjeczımy pod tajřimi wënzami! Wřmımy kořu, kotřaž „põřuta“ řo mjenuje, a řweczmy, rubajmy, porubajmy njeřmilnje wřcho, řchtož mjes nami a w nař rořczıřche nječřıřteho a nje-řjada, řaž n. přch. řebicznořcz a řamoprawdořcz, małowëra a přchıwëra, řwjercřnořcz a liwkořcz, njeřpõřojnořcz a njeřnjeřłıwořcz, Bõha-řapomnjeje a Bõha-řapřëwanje! Wřchıtton tutõn njeřjad, kotřiz bë přchi tajřim wuřywanju narõřtł, tón porubajmy a dzeržmy tař hiřchczë jene žně! Tola tute žně řpalmy s wõhnjom rořkaczala! Přchetož tehodla řu nařche žnjowe wënzny řmjertne wënzny! Tehodla je řrudny řhërluřch nadpadnył nařche žně a domřhowanje! Duž njeřwjeczmy hinař tutõn řwjedžen, hacz so prajicz mõžemy, řhladujo ř tutym wënzam: „Šchtož wy, wy drořy lubi padnjeji, řobu řa nařch lud wotpõřuczıli řcze, to my nětk žyle porubachmy, žyle, přchihotujjo nař, nařche wutroby, nařch lud řa nowy wuřyw, kotřiz wuřywacz chzemy w duchu, so bychmy wot ducha žnjeli druhe žně: to wëczne žıwjenje!“ Tař prajmy! Tař řlubmy! Tař czıımy! Přchetož: „Řjemolczë řo, Bõh řo njeda řa řmëch mëcz! Přchetož řchtož człowjeř řnje, to budže wõn žnjecz!“ — Tehodla řu nařche žnjowe wënzny řmjertne wënzny! Tehodla je řrudny řhërluřch nařche žně a řralych řłodom domřhowanje nadpadnył!

1. Tola pař a tola: wopruijmy dźař!

Wopruijmy dźař jim, tym padnjejnym! Přchetož so woni wot wõjnřeje řmjercze porubani buchı, to je tež nařcha wına! Wopruijmy dźař jim, tym padnjejnym a s nimi nařchim wojowarjam wřchëm! Přchetož so woni tam řo bëdžachı, so woni tam řo bëdža, řwëřni hacz do řmjercze, to bë nam ř dobyczı, tař so nařche žně tu

s wõjnřim wõhnjom řkažene njebuchı! Wopruijmy dźař jim, přchetož woni to dořonjachu, so my tu, njech tež we wõjnje, so my tu tola ř 3. řařej we wõjnje domřhowanřu řwjeczımy, řo Bõhu dźařujjo řa bohaczë žõhnowane a hnadnje řchıtane žně! Duž wopruijmy dźař jim, nařchim padnjejnym a nařchim wojowarjam, kotřiz řteja na wõjnřej řtraži, a wopruijmy dźař Bõhu! Wõn, nařch Bõh, da nařchim wõjřkam mõz a řhłnořcz, nam nařche žně tař řtražowacz, so nětko domřhowanřu řwjeczımy! Wopruijmy dźař Bõhu! Wõn, nařch Bõh, nam nařche hõna tař řchczëdriwje je žõhnował te řř lëta, so je dořahało, ře-žıwicz lud, wõjřko a jatych, kotřiz je Bõh tón Řnjeř do nařchëju ruřow dał! Wopruijmy dźař Bõhu! Wõn, nařch Bõh, widřëřche řrawicz te žně, kotřez tež my řebi na řwoje czëlo wuřywali bëchmy, a tola wõn wõchzıřche, so bychı řkažene byłe te žně nařchich hõnow, ně, wõn chzıřche, so bychı řkažene byłe te tamne žně, tón njeřjad njebõjřki wřchõn w nařchim ludu a nařch lud řdzeržany był řa te wëczne žně! Duž põřla wõn wõjnu, so by wona porubala wřcho njebõjřke a rolu přchihotowala řa nowe žně, kotřez dırbja wuřhowane bycz řa wëcznořcz. Duž tehodla wopruijmy dźař, wopruijmy dźař řwojemı Bõhu!

Abõ, moji lubi! řadzeržujjo wıř tón deřchczıř, kotřiz tu a tam řornjatku wõwřa abõ jeczımjenja wurořcz da, so byřchczë wy dźař woprõwali, žnjowy dźař woprõwali wařchemu Bõhu! Řiz tař! Řnje nawõpař budz! Řnje tutõn deřchczıř, kotřiz nam řažëřche tař to põřlednje domřhowanje tutych řjanych boharych žnjow, tón wařchemu ludej a wam ř temu řłuzicz chzıřche, so by řo ty, so by řo nařch lud nětko dźakował, dźakował řwojemı Bõhu. Přchetož dźakowanie njebë to, s czımž nařch lud s wuřkeho dźëla bjeřjeřche te žně, te řłody, tón wřchëdny řhłëb, kotřiz Bõh tón Řnjeř jemu dawawřche, haczrunje njeřřcheczëljjo jõn wõblehnyłi bëchı a jõn wuřłõdžecz chzıřchı, dźakowanie njebë to, ale morkõtanje, morkõtanje na czař, na wõjnu, přcheczıwo Bõhu! Tehodla, so bychmy řpõřnali, so, řchtož mamy, wot Bõha mamy, a řo, řchtož řmy, wot Bõha řmy, tehodla, so to řpõřnali bychmy a řo Bõhu dźakowali, tehodla põřla Bõh tón deřchczıř na tutych wõjnřich žnjach. Tõn deřchczıř njeřřchıńdže tař tež přchıpadnje runje do nařchich žnjow! Řë, Bõh põřla jõn, so bychmy Bõha ženje njeřabyłi, njeřapomnıli nětkle, ale na njeho řladali a na jëho dobrotı czařali. — Duž tola a tola: wopruijmy dźař!

2. A duž tola a tola přchihotuijmy nowu rolu a wuřywajmy nowe řymjo!

Hdyž wuřywacz chzemy, dırbımy mëcz rolu, dobru rolu, czıřtu rolu, řłõdnu rolu. A řłaj, tuta rola řy ty, je nařch lud, je nařch wõznıy řraj, řaj, je žny řwët! A řłaj, tutu rolu přchihotujjo řebi Bõh tón Řnjeř nětkle we wõjnje přches to wřcho, řchtož řebi runje řızom nařpomnıchmy! Wõn řebi ju přchihotujjo! Ğõtowa wona hiřchczë njeje, přchetož wõjna hiřchczë přchëzo, přchëzo je! Ğõtowa ta rola hiřchczë njeje! Wõna dırbı přchëzo hiřchczë řo přchihotowacz! Ğłaj, tehodla nadpadny nařche žně a nařche domřhowanje řrudny řhërluřch nětkle ř řchczëmu řařej, a to tón rař, tón nařřrudnıřchı, nařřhutnıřchı. Duž tola, tola přchihotuijmy my nětk rolu, nowu rolu, řwoju rolu a wuřywajmy nowe řymjo!

Rař to czınicz? Ta řniřa, kotřaž je nam tón teřř řa tutõn řwjedžen dała, ma tež řa to dobru řadu, tu

jeniczků pramu radu, a tuta płaczi wulkemu kaž maškemu, bohatemu kaž křudemu, křždemu! Duž potajkim: Šhibuj šwojei koleni a modl šo a wołaj w pokornej, pokutnej modlitwje: „Stwoř we mni, Božo, čistju wutrobu a dai mi noweho wěšteho ducha!“ — „Anježe, wuč mje činicz po twojej woli; pschetož ty šy mój Bóh, twój dobry duch wjedž mje po prawym puczu!“ — „O Anježe! pomhaj nětk! O Anježe, dai, šo by šo wschitko derje radžilo!“ — Tak šo modlo skutkuj, džekaj, wojuj! Tam, hdžež je ta rola wutrobny pschezo hiščće njeczista, tam pomhaj ju čisticz s modleřkim duchom, hdž najprjedy pola šebje ju tak wučišćil šy! — Tam, hdžež je džeko na polu abo domach njedokanjane, dokelž šu te mozy pschěšlabe, pschěstare, psche mlode, tam pschimaj šobu s kšesćijanškej mozu! — Tam, hdžež šy njepšcheczěl wuřywa njerjad na rolu wutrobow, na rolu šwójbow, na rolu luda, tam šafrocž a šadžewaj temu mój šwojeje wěry a lubošće, mój šwojeje lubošće s Bohu, s šobucžlowjekam a wótnemu krajej!

To čin nětkle, hdž wójna najmóžnišcho howri, nětkle, hdž wo to dže, hač wořawamy abo budžemy šahubjeni, nětkle, hdž šo rošřudži, hač wořanjemy lud a kraj, šwójba a dom, čłowjek, žwy! Haj, moji lubi, na tym nětkle je, a w tym njemol my šo a njedajmy šo molicz! A duž njedajmy šo tež nětkle w tym molicz, šchtož je křždeho šwjata pschislušnosć, hdž nětkle wótny kraj, našch drohi wótny kraj s tebi pschisťupi a šebi wot tebje wuprořy, šchtož ty wjšche mašč, šchtož ty parowacz móžesch, hdž wón s tebi nětkle se šwojei wójnskej poččonku pschitřadža! Tu dawaj, šchtož móžesch! To tež reka: šymjo wuřywacz, dobre šymjo wuřywacz, kotrež dobrnych płodow wunješe, kotrež šobu tež te płodny wunješe, po kotrymiž šo tak žedžimy: to dohycže a tón měr!

Psches lud džeja pschi tutej pjatej wójnskej poččonzy wšchelake naškaraze šłowa a powješće. Tute šu tak wohidne a pscheradne, šo wěno šo byč šda, šo šu mjes nami njepšcheczělšy pšbli, kotřiž tajki njerjad wuřywaju. S tutymi kaž s tymi, kotřiž, wot nich šawjedženi, do jich trubny trubja, won s wótneho kraja, won s tuteho šwjateho wojowanja, won do pobicža! — A šchtož w ludu je a praji: „Njepoččujće! wójna psches to jeno dale dže!“ bėda temu, bėda, wón je pscheradniř a lepje by bylo, šo jeho našcha droha, s křwju naščena wótna šemja pštonila njeby! — A šchtož s wojakow a s wójřka tak pišche abo tak praji, šo poččowacz njepšmemy, bėda, bėda temu, trójšy bėda, wón je pscheradniř a niž hódny, šo nořy drařtu rjekowřtu, mjecz rycžěřki! — Tu, moji lubi, tu rolu pschihotujće, dobru rolu. Won, won s wutrobny, won s kraja, won s domu, won se šwójby wšcho potajřstwo a hečleřstwo, wšcha nahrabnosć a řkupošč, wšcha bojosć a šebicžnosć, wšcho šapřewanje, wšcho řhowanje! To wšcho won! A nuts, do naš nuts wěra, nowa wěra, lubošć, nadžija, šwěra, šwěra a šašo šwěra, šwěra hač do pošlednjeho křošćka, šwěra hač do šmjereče! To budže nowe šymjo, to budže dobre šymjo! A Bohu, Bohu budže šo tutón wuřyw špodobacz a wón budže jón žohnowacz a wjele, wjele płoda dacž!

Moji lubi, šo by Bóh tón Anjes to mohł, šo by Bóh tón Anjes mohł žohnowacz a wjele płoda dacž, hlejće, tehodla je twoje žně a řalych płodow domřhowanje řrudny řhěrlušch nadpadnył, tak šo je radošč a wjeřele na polu pschěřtalo! Hlejće, tehodla tute wěny žnjowe wěny!

Tehodla našche žnjowe wěny šmjertne wěny! Duž pař tola a tola woprujmy džak! Duž tola pař a tola pschihotujmy nomu rolu a wuřywajmy nowe šymjo! Tón płod, tón budže nam wot Boha daty: to dohycže, to dohycže! Tón měr, tón měr! Šamjeň.

W. w N.

Wótcžinska modlitwa.

Anježe, budž s nami!
Narod, rěč a wěru
Šdžerž nam s wótnej šwěru,
Ž o h n u j šerbski lud!

Anježe, budž s nami!
Wřhudže řtrachi hroža,
Twoja ruřa Boža
Šch řit u j šerbski lud!

Anježe, budž s nami!
Škóšč šo na naš hori,
Ty pař, řiž naš řtwori,
Šdžerž šwój šerbski lud!

F.

Šmilna wutroba namaka šmilenje.

Powjedaňko ze stareje francowskeje wójny.

Poda Jan Mili.

(Šłoncženje.)

Hdž ranje šwitasche, wołachu alarm. Šchtož bė hiščće pschi žiwjenju, šo pošbėže. Šchěřo abo šedmjjo pař wořachu ležo, woni bėchu wšchemu horju čeknyli. „Derje jim!“ džachu něťoři šami pschi šebi, a potom džechu dale, pomaku a řrudnje s wjecžornej wobšorořtronje. Raž wčera, tak bėchu tež džęřa proste čžeka, wopuščęřeny a rořkamany wójniřki grat jenicžle, ale njemolne pucžniki.

Do přėdka — domoj — šo pomaku čžumpachu, do přėdka wšchitžy hladachu. Nařad šo žane wóčřko njewohladny. Tu — řaklincža s daloka hura-wołanje. Raž wot njewjedra trječena, pošasta mařa čřjódka.

„Dale, dale!“ wołasche řan. „To šu řosařojo, řnano naš njewidža, hdž řpěřnyje dale řhwatam!“

Dale řhwatasche mařa čřjódka, tak wjele hač řłabe mozy to dowolichu. Ale to bė podarmo; šchto bė jich řhwatanje porňjo řpěřhuosći řonjow řosařow. Hura-wołanje řlincžesche pschezo bliže, bórny bėchu jich řosařojo wobřupili, a řtrařnyje řlincžesche jim do wušchow: „Štejće, šo poddajće, jecři řeže!“

Haj, jecři bėchu. Šich pošlednja brón bu jim wotewřata, ruřy jim se řchřnyřami řwjařanej. Řonž řchřnyřka wřa řosař do ruřow a něť džěřche w řłoku nařad. Šchtož w řłoku šobu njemóžesche, bu šobu wlečęřny. řan pschimny šo ředka šwojeho čžwilerja a džeržesche šo twjerdže, hdž wjařy dořtupacz njemóžesche.

Ša poš hodžiny pschiňdžechu do mařeho měřtacžka. Pschėd jenei wjetřkej řhėžu wobřjedž měřta řařtachu. Šich nawjedowat řłocži s řonja a džěřche nuts; po něťotřnych minutach pař řašo wuřtupi.

„Šařělicž!“ wón s řrótka wołasche.

Jecři šo do řnyřka řestupachu. Mjes tym šo wjařy šwoje řřělby natřkowachu, wotřinachu druřy jatym řaki a wotřrywachu jim wutrobna. Hdž na řana řjad pschiňdže, pošasa šo duřat s wuščłom na řłotym rječřařtu, — a hřžom wuřšchěřtręch šo ruři, šo bychu jemu jeho pęřu wřali; duž pschijęřcha řahle wjeřřki

knjes, kiž mējesche wotnamjenja generala. Wón posasta a so prafchese: „Shto tudy činicze?“

Nawjedowar kosakow powjedafche jemu, shto bēšche so stalo. Želniwje pohladny general na jatych a wošebje na Sana, pschi kotrymž stejesche. Duž pschedrije so kaž bhyt psches jeho myšl a jeho huba wotewri so k wurasej spodžiwanja. Tola njeprajesche ničo hacž: „Sejtmano, sawrēj tych jatych, tehole pač chzu sobu wšacž, trjebam jahrodniskeho wotrocžta, tón khabla so mi lubi. Swano, dowjedž jeho na mój hród.“

Sednu wulzy brodaty starj Ruža stupi na to k Sanej a džešche k njemu w tym, so jeho ja khornat pschimny: „Ty by wumóžentj, sapit kwoju jaku a pój ja mnu.“

„Wumóžentj? o mój Božo!“ sawoła San, a jeho blēde woblicžo so k wješelom troschtu sacžerwjeni. „Se mje tón general . . .“

„Haj, shtó dha hewat“, wotmolwi Swan, „a nětk pschimn k mojego kedla.“ Bórsy bēšchtaj k bliskofče kosakow a tež k mēsta. Nětk džešche Ruža k Sanej: „Widžu, so by spróžny, bydn so sadu na konja, mamoj hšchče khetry fruch pucža.“

San slēse na konja a duž lecžeschtaj w spěschnym kožku dale. Sa shtwórcž hodžiny pschindžeschtaj k wulkemu rjanemu hrodej. Na knjezim dworje stocži Swan k konja, sbēhny tež jateho dele a dowjedže jeho do knježeho hrodu. Tu bēšche jemu derje, pschetož jēšč a pieč mējesche tam došč, w czopkej stwicžy mōžesche kedžecž; ničo jemu njepracchowafche. Semu bēšche kaž wo knje, a wón njejedžishe bebi pschicžinu tajkeho pschemēnjenja wujaf-nicž. Ach, tak derje jemu dawno bylo njebe!

Bórsy pač dyrbjesche wujafnjenje dostacž. Szlužobnik fastupi do jstwy, so by jeho k generalej dowjedk. Se sacžucžom wutrobneje džakownofče fastupi San do knjesoweje stwy. Lubofčimje rēčesche tón k njemu takle: „Ale je dha móžno, so mje wjazy njejnajesč?“

San poškuchafche nutnje, džiwafche so kam pschi bebi, pohladny sažo wótrifcho na generala a duž wuprašny: „Mój Božo! Wby to seže, knježe? O mój Božo! tón ranjeny wyschł, kotrehož tehdy w lēhu namafachmy?“

„Haj, Sano, tón bym, kotrehož namafa a hladafche, kotremuž kamu lubofč a dobrotu wopofafowafche, — haj, mój byno, tón bym“, wotmolwi general. „Bohu budž džak, so w prawym čašku do mēsta pschindžech a tebe spósnach na wuschlowym dukacze, kiž či tehdy darich, hdyž bebi w božemje prajachmy. Bjes njeho“ — pschistaji kmējy — „njebudžich tebe spósnak, pschetož tehdy bēšche ty hólčez, nětko by muž!“

„A Wby bēšchče tehdy franžowski wyschł a nětko seže rušowski general?“ džešche San.

„To je bórsy wujafnjene“, wotmolwi wyschł. „Bórsy po wójnje wopuschčich franžowski wójsko, wróčich so do kwojeho wótneho kraja a bym nětko general, so bych mohł tebe wot kmjercze wumóž. Rač mje to swjebeli, so móžu či saplacžicž, shtož by junu temu wbohemu, ranjenemu wyschlej dobreho wopofafak!“

San wosta někotre tydjenje w hrodže kwojeho dobročela, kiž jeho prjedy wot so njepuschči, hacž njebe so po strachofčach a próžy wróčopucža k Moskwy došč pošylnik. Potom puschči jeho domoj a wobdari jeho nanajbohatscho se wšchēm, shtož trjebafche: — k pienjesami, k draštu, wopifmami, k jenym kłowom, se wšchēm. Swan wjesesche jeho na banjach hacž k pólskim mjesam. Spěschnje lecžichu konje po dalofich runinach.

Do kožuchow a krywow sawaleny, kedžesche San na banjach a njetrjebafche Swana k spēchj napominacž. Tón sapraškowafche k schudom, so konje a banje lecžichu kaž myšlicžka. Po někotrych dnjach bēšchtaj mjesy najčtoj, hdyž mējesche Swan w božemje prajicž.

„Tyžaz króč wjele dobreho twojemu dobremu knjesej“, džešche San se kyslojtm wóčkom. „Pray jemu, so nihdy njesapominju wšcho dobre, kiž je mi wopofafak; so budža domach stajnje isi wutrobny w lubofči ja njeho bicž a wo jeho sbože Boha prošč.“

„Jane kłowčko nochzu sabycž, lubšchinzo mojeje dusche“, wotmolwi Swan a kłóčesche wospjet jeho rufu. „Tež my budžemy na tebe spominacž a ja tebe so modlicž.“

Swan so wróči do Rušowski k kwojemu dobremu knjesej, San pač khwatafche domoj k kwojim lubym. Wobeju, nana a macžer, nadeńdže stroweju. K najwšchšchj radošču jeho witašchtaj, hdyž jimaj kwoje podedženja powjedafche.

San njebe pschemjele kłubik: Wschēdnje wuńdže wutrobna próftwa tjoch wutrobom k kžički wuhlerja psched Boži trón, horza modlitwa ja dobreho generala, kiž džakownofče njesabhwšchi, jenicžkeho byna tuteho doma wēstj kmjerczi wutorže. A tak dopjelni so, shtož Sirach praji:

„Róžda dobrota kwoje mēstno namafa!“

— R ó n z . —

Wschelake k bliska a k daloka.

* **S Drježdžan.** Šisčče ras budž wšchēm pschecželam Drježdžanskich kerskich kemšchenjow wosjewjene, so so dženska, njeđzelu 17. septembra, w lubej kšichžnej zyrkwi sažo kerska Boža klužba wotmēje. Szwjatu spowjedž smēje k. sarač Domafčka k Budestez, předomanje pač k. sarač Kšibarč k Borščiz. Kemščenje so, kaž hewat, dopoldnja 1/2 12 hodžin sapocžnje. Wo bohate dželbracze lubych Drježdžanskich Šerbow ja Božim blidom, kaž tež pschi kemščenju so wutrobne prošy.

* **Š. wójnfa požčonka** je so nětko wupifaka. Sapifanje na nju móže so stacž hacž do **Š. oktobra** pschipočdnju w **I hodž.** Dale Š. wójnfa požčonka ma kwoju wošebitu wažnofč. Naschi nje-pschecželjo dyrbja widžecž, so my domach muž pschi mužu sadu nascheho wójska stejimy. Wdy dyrbimy wobšwēdčicž, hdyž maja naschi wozazy tajke cžěžkoty a nadbēhi snjesč, so mamy krutu wolu, pschētracž a naschim wójskam podpjeru spoččicž, na kotruž móža kwoje dalsche dohčza twaricž. Zyle wopacžny by tón napohlad byl, hdy by něčtō prajicž chžyl: shto pomhaja pschezo nowe požčonki, hdyž tola wójna k žanemu kónzej njeđóńdže. Runje rjany wunofch teje požčonki móže naš k mērej dowjesč, hacž hdy prjedy. Sačo so wulki wušpēch přenjeje požčonki njewi, so k prawom wo dohčzu rēčesche, kiž so hódnje dohčzam na bitwisčču pschifamnje. Nadžijamy so, so budže nowa požčonka nowe dohčze nascheho luda domach. K temu dyrbi kóždy po kwojich mozach pomhacž. To je jeho kwjata pschifkufchnofč. A hdyž ma nasch kerski lud wot satarfka tu dobru khwalbu, so je wótečinzny smyšleny. Wopofažmy nětko kwoju wótečinfu lubofč a njech kóždy kwoje nalutowanja ja požčonku sapifacž da. Shtōž ma nalutowarške knihi, njech k nimi na kwoju nalutowanju dže, kotraž wšchitko dalsche wobstara. Tež na póstach móže so ja požčonku sapifowacž w tych wšach, hdyž žana nalutowanija njeje. Budyfka nalutowanija wudawa tež podželne papjery po 2, 3 a 10 hriwnach. Tam móže khudšchi, hdyž do Budyfčina pschindže a na nalutowanju dže, so tež wobdželicž. K temu žaneho stracha ja pienjesy njeje. Sa jich wēstofč žyly stat rufuje, a sadanjenje k 5 procentami je lepšche hacž hdyž druhdyže.

Zamolwity redaktor: J. Gólc.

Čisčer a nakladnik: M. Smolef.